

عنوان مقاله:

ویژگی های برجسته سفارش اخلاق در فرهنگ اساطیری شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سعدالله رحیمی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان

کبری رحیمی - دانشجوی دکتری مطالعات زنان، علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

علم اخلاق، معرفت فضایل و کسب فضیلت است، تا نفس بدان آراسته شود و با شناخت رذایل، جنبه های پاکیزگی بهینه شود اخلاق به طور عام بر همه افعال انسان، خواه پسندیده و خواه ناپسندیده اطلاق می شود اخلاق بر محور انسان و مکتب انسانیت، سوای نژاد، رنگ و قوم گرایی و ملیت خواهی دور می زند، و کرامت آدمی را در استعداد و ویژگی اخلاق نیکو و گزینش نیکی پیش می برد. این دانایی است که با آدمی، ویژگی شایستگی، امانت داری، معرفت خدایی و خلیفه خدا در زمین را می بخشد برای تحقق اهداف متعالی در زندگی اجتماعی، وجود آیین ها و اصول اخلاقی لازم است، که از آن به حکمت عملی تعبیر می شود و در معنی گسترده هم اخلاق فردی، فطری و ام اخلاق وضعی و اجتماعی را در بر می گیرد شاخصه مهم در شاهنامه هم زنده کردن و زنده نگاه داشتن زبان فارسی و نیز، سرگذشت شاهان و پهلوانان ایران باستان در سرایش داستان های میهنی است، و هم وجه مضامین اخلاقی آن ها را نیز، مهم جلوه گر می سازد. شاهنامه سرگذشت داستان های اساطیری و حماسی کامل مردمانی است که دارای ارزش و توصیف پهلوانی ها و عقاید و آرای اخلاقی، آداب و رسوم و مظاهر فرهنگ و تمدن بزرگ ملت خویش بوده اند، می باشد. حکیم فرزانه توس، نکته های اخلاقی را در داستان ها و گاه در مقدمه داستان ها از زبان خود و یا از زبان راویان برای شاهان و پهلوانان بیان کرده است شاهنامه، علاوه بر محسنات و فواید بی شمار ادبی و تاریخی، بر بخش زیادی از آداب و رسوم کهن، و بسیاری از مطالب آموزنده و عبرت آموز اخلاقی و اجتماعی، مذهبی و دیگر مباحث انسانی، آگاهی دارد؛ بدین جهت این کتاب ورجاوند را می توان آئینه عبرت و گنجینه پند و حکمت دانست.

کلمات کلیدی:

فردوسی، شاهنامه، اخلاق، فرهنگ، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1438185>

